

שמעון ודניאל בוזגלו (למעלה) ביצעו מהדורה ישראלית של „התפוז המיכני“ (משמאל) אנסו זקנה באלימות, אימים ועינויים אחרי שהתכרצו אל תוך דירתה

משפחת בוזגלו אונסת בצוותא

ישבתי יחד איתם ואחרי כמה שעות עזבתי אותם וחזרתי להסתובב בתחנה המרכזית. כעבור כמה ימים, אני לא יודע מתי, פגשתי שוב את שמעון ודניאל בוזגלו. זה היה בערך בשעה 9 בלילה. הלכתי יחד איתם וישבנו בקפה אחרונה על שפת הים. „אחרי שישבתי איתם בערך שעה הציע שמעון בוזגלו שנלך שלושתנו לעשות פריצה.“

„היתה זקנה, טובה למשכב...“

ני ודניאל הסכמו. עזבו את בית הקפה והלכנו ברגל לרחוב בן-יהודה. זה, כאשר הגענו לרחוב, ליד תחנת הרכבות, נכנסנו לחצר של בית. אז ראיתי שבקומה הראשונה של הבית יש חלון פתוח. שמעון עלה על מישטח הבטון, נכנס למירפסת של הבית, ומשם נכנס דרך החלון הפתוח אל תוך חדרה. אחריו נכנסו גם דניאל ואני.

בית-מישפט לנוער בבאר-שבע וקיבלתי שנתיים להיות במוסד סגור. מספר מאיר בוזגלו, 18, יליד מרוקו המתגורר בבאר שבע, שהיה אחד משלושת הבריונים שהועמדו לדין על אונס הזקנה ברחוב בן-יהודה בתל-אביב. „הוכנסתי למוסד עתי דות בעכו. ישבתי במוסד בערך 19 חודש וברחתי משם בגלל שנמאס לי לשבת שם. ועכשיו אני דרוש למשטרה מאחר וברחתי מהמוסד.“

„כאשר ברחתי מהמוסד נסעתי הביתה לבאר-שבע. שם הייתי כמה ימים. ראיתי שהמשטרה מחפשת אותי שם ולכן נסעתי לתל-אביב. לא היתה לי עבודה וכל הזמן הסתובבתי בתחנה המרכזית. לפעמים עבדתי בתור סבל והייתי מקבל כמה ליי רות בשביל לאכול.“

ביום אחד, אני לא זוכר את התאריך בדיוק, פגשתי את שני בני-הדודים שלי, שמעון ודניאל בוזגלו, שניהם משדרות. הם עזבו את הבית גם כן והיו מסתובבים בתל-אביב. פגשתי אותם בבית-קפה נוגה.

„אני בת 64. ב-22 ביוני בבוקר, בערך בשעה ארבע, התעוררתי משנתי בדירתו. ראיתי עומד בפני בחור ערומ. הוא נראה לי כבן 14. הוא אמר לי שהוא אונס אותי. כשרציתי לענות לו, אז פתם את פי. כרגע זה נכנס בחור שני אל החדר וכידו קרש. הוא נתן לי מכה על הראש. נרמזה לי שגם על הצוואר נתן לי מכה, כי הצוואר נפוח לי עד היום. הוא אנס אותי. מצאתי את עצמי על הרצפה. שררשה בחורים שהיו שם אנסו אותי. הראשון במיטה והשני והשלישי אנסו אותי על השמיכה. אחר-כך התקרב אלי אחד מהם ומספריים כידו ושם לי אותם על הצוואר כשהם פתוחות והצוואר שלי בין הלהבים. באותו זמן הוא שרף אותי בפני בכמה מקומות כסיגריה. הוא אמר לי: „עכשיו אני אחרוג אותך — איפה הכסף?“ אמרתי להם שהכסף בבנק. אבל כשהוא עמד על שני והוסיף לתת לי מכות ולשרוף אותי עם הסיגריה אמרתי לו שיש לי תכשיטים. בינתיים נעים שעויהידי שלי, הבחור מצא עוד פראנקים שווייצריים ולקח אותם וגם כמה דולרים שהיו בתוך הכרית בחדר השני. אחר-כך הם הסתלקו.“

לקטע מתוך הסרט התפוז המיכני. אבל זה התרחש בישראל, בליבה של תל-אביב. והטרגדיה היא טרגדיה של אלמנה ששליד זה בריונים צעירים התפרצו לדירתה כדי לגנוב ותוך כדי כך החליטו גם לאנסה בצוותא. זהו גם הטרגדיה שלהם. „לפני שלוש שנים בערך נשפטתי ב-

ישפטים ספורים, פשוטים, נטולי דרמטיות. התיאור יבש, חסר את הי אלמנטים הרגשיים והפילסופיים שהיו הופים כיום אותו, בקולנוע למשל, לסצינה מזעית. אבל בתוך משפטים יבשים אלה מקופלת טרגדיה. התיאור המעשה יכולים היו להתאים